

σύμφωνά με την επιθυμία της Βασιλίσσας, αν πέθαινε, θα παραδίνονταν στη Βαυαρική Προσβία. 'Η εργασία αυτή έτελεσεσ άκριβώς την όρισμένη για την αναχώρητι νύχτα.. 'Αμέσως, ύστερα ή Βασιλίσα επιθέωρησε τις εξαρτήσεις των άλλων, έβαλε πιστόλια στις θήκες κάθε σέλας, και ανέβηκε στο δωμάτι της για να συνηνοηθη με τώ Βασιλέα, πού θα έδινε τη διαταγή της αναχωρήσεως.

Τη στιγμή εκείνη ό άρχηγός του Ρωσικού κόμματος 'Ανδρέας Μεταξάς, παραβαίνοντας κάθε έθιμοτυκία, μπήκε όρμητικά στο ιδιαίτερο δωμάτιο του Βασιλέως και του μίλησε τη γλώσσα του άληθινοφ πατριωτισμού, αλλά και της λογικής και της όρθοφροσύνης. 'Ο 'Οθων έπάλασε πολύ έναντιον της λογικής αυτής. Μέσα στην ψυχή του έγινε άγων τρομερός. 'Αλλ' ό Μεταξάς έπέμενε. Και οι Βασιλείς χλωμοί, κλαίοντες—λέγεται μάλιστα, ό ι σε μία στιγμή ή 'Αμαλία έλιποθύμησε — έδωσαν διαταγή νά ξιναγυρισούν τ'άλογα στους σταύλους τους και οι άκόλουθοι στα δωμάτιά τους. Τό όρατο όνειρο είχε διαλυθη!

'Ο Βασιλεύς και ό λαός έδοξίμασαν μεγάλη άπογοήτευσι. Και όμως ό εσγνης λαός ήξερε νά εκτιμήη τις περιστάσεις όπως δείχνει τώ άκόλουθο γεγονός :

'Ο 'Οθων δέν μπορούσε νά ξέρη με ποιόν τρόπο ό λαός δέχθη την ματαιωπι της Θεσσαλικής έστρατείας. 'Ενόμιζε ότι ήταν άγανακτισμένος έναντιον του και τώδε έδιπλασίασε τη λύτη του. Μία μέρα όμως, ενώ ένύμει έφιππος άπό τών ταχυτό του έσπερινό περιόρατο, είδοποιήθη ότι πλήθη λαού ήταν μαζωμένα μπροστά στο καφενείο της <Ώραιάς 'Ελλάδος> και έφθαναν ως στη Χρυσοσπηλιώσισα. Τόν Βασιλέι συνάδουσε ό Διαγγελεύς Δράκος, άξιωματικός του 'Ιππικού, γιούς Σουλίου τον ήρωος, εύθυμος και χαριτωμένος άνθρωπος, πού ό 'Οθων τον έκτιμούσε πολύ. 'Ο Δράκος συνέσπρε στο Βασιλέα νά στρίψουν και νά πάνε άπό άλλο δρόμο στα 'Ανάκτορα.

— 'Εθέλω νά μάθω τη ζητηέ ό λαός μου ! έλεε ό Βασιλεύς. 'Εθέλω νά μιλώσω με τώ λαό μου !...

Και συνέστησε μόνο νά μήν άκολουθήση ή Βασιλίσα. 'Αλλ' ή 'Αμαλία έπέμενε ν' άκολουθήση και αυτή. 'Ο Δράκος έπροχώρησε τότε πρós τους συνηεντοφμένους και τούς έρώτησε τι ζητούν.

— Νά φωνάξουμε ζήτη τώ Βασιλιά μας, πού εινε παλληκαράς ! απάντησαν.

Οι Βασιλείς έπροχώρησαν τότε, και ό λαός, έξαλλος άπό τόν ένθουσιασμό του, τούς έπερικύκλωσε και φιλοσε τη φουστάνελλα του 'Οθωνος και τώ φόρεμα της 'Αμαλίας. Οι Βασιλείς δε μπορούσαν νά κρατήσουν τά δάκρυά τους.

Θριαμβευτική και συνηνική ή πομπή, έπροχωρούσε στο Παλάτι, όπου ό αδάλαχος Γερδινιώτης Γρίβας, μη γνωρίζοντας τά συμβάντα, και νομίζοντας ότι πρόκειται περί εκθροικής έκδηλώσεως, διέταξε νά παραταχθη ή φρουρά και νά προστατέψη τά 'Ανάκτορα. Συγχρόνως έστειλε έφιππους άγγελιαφόρους για νά είδοποιήσουν τούς Βασιλείς για τόν κίνδυνο. 'Εφθασε όμως ή πομπή στο Παλάτι και ό λαός, στην όραη τού ένθουσιασμού του, μπήκε στο προαύλιο με άλαλαγμούς. 'Ο Γρίβας είδε κ' έπαθε για ν' άπαλλάξη τούς Βασιλείς άπό τόν κόσμο.

Και όλη τη νύχτα ή πρωτεύουσα άντηχίσε άπό πατριωτικά θούρια και έκδηλώσεις φιλοβασιλικές.

'Ο βαρώνος Σίνας, προσβευτής τότε της 'Ελλάδος στη Βιέννη, όταν έπληροφωρήθη άπό μία έπιστολή φίλου του, ότι έσχεδιάσθη έκστρατεία στη Θεσσαλία, στην όποα μάλιστα θα λάβαιναν μέρος και ή δεσποινίς της Αύλης, άντετινάχη άπό την πολυθρόνα του και έλεπε :

— Μέ τις τοσούτες στη Θεσσαλία ! Δέν τώ χωράει ό νοσ μου !..

Η ΣΚΟΥΡΙΑ

Κατόπιν στατιστικής άπεδείχθη ότι ή σκουριά κατατρώγει καθημερινώς πεντακόσους τόνους σίδερο άπό τις σιδηροδρομικές γραμμές της 'Αμερικής, παρ' όλην την χρήση τού μινίου πού χρησιμοποιούν πρós άποφυγήν της όξειδάσεως.

Αυτό άνάγκασε τούς 'Αμερικανούς νά χρησιμοποιήσουν πλέον διά την κατασκευήν των σιδηροδρομικών γραμμών τον ένα μίγμα χάλυβος και νικελίου πού δέν προσβάλλεται καθόλου άπό την σκουριά.

ΑΝΘΗ ΨΥΓΕΙΟΥ :

'Ως τώρα είχαμε κρέας ψυγείου, τυρί, γάλα, βούτυρο και φρούτα. Τώρα, χάρις στο άκούραστον έρευρητικό πνεύμα των άμερικανών, άρχισε ή μεταφορά έντό; ειδιικών ψυγείων άνθών Καλλιφρονίας εις Παρισίους !

Σημειώτεον ότι τά άνθη αυτά συσκευασθέντα εις Καλλιφρόνιαν έφθασαν στο Παρίσι δροσερότατα σά νά είχαν κοπή πρδ πέντε λεπτών !

ΜΙΚΡΑ

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

(Άπό την συλλογή του Τρέιχ)

'Ένα στοιχημα. 'Ο λαγός πούπαιζε στο 'Ιπποδρόμιο. Πώς την έπαθε ό φορατζής. 'Ο λαγός πού κόντευε νά ...βρωμίση. Οι λαγοί πού μεταβάλλονται σε ...κουρελλόχαρτα !

'Ο διάσημος φαρσέρ Βιβιέ, είχε πάει κάποτε νά έπισκεφθη έναν φίλο του πού κατοικούσε στην έξοχή. 'Εκει λοιπόν πού ένάθητο στην ταράτσα της επαύλεως τού φίλου του κ' έβιαν κοφέ, είδεν άξαφνα έναν λαγό νά πετάγεται πίσω άπό κάτι θάμνους. 'Ο Βιβιέ, πού ήταν θαυμάσιος σκοπευτής, χωρίς νά χάση καιρό ξεκρέμασε τώ τουφέκι τού φίλου του, πυροβόλησε και σκότωσε τόν ταλαίπωρο λαγό.

— Θά τόν μαγειρεύω μόνος μου, έδήλωσε στον φίλο του. 'Εχω, ξέρεις, την άδυναμία νά μαγειρεύω μόνος μου τώ κυνήγι μου. Σε προσκαλώ λοιπόν τώ βράδυ σπίτι μου, στο Παρίσι, νά λάβης μέρος στο συμπόσιο !

— Στο Παρίσι ; τόν έρώτησεν έπληκτος ό φίλος του. Μά δέν ξέρεις, ότι αν θελήσης νά μπης στο Παρίσι με τόν λαγό σου, θα πληρώσης τεράστιο φόρο ;...

Την έτοχη εκείνη πράγματι, μόλις είχε ψηφισθη κάποιος νόμος έπιβάλλον μεγάλη φορολογία επί της εισαγωγής <θηράματος> στη γαλλική πρωτεύουσα.

— Δέν θα πληρώσω τίποτα ! άτίτησεν ό Βιβιέ.

— 'Αδύνατον !

— Στοιχηματίζουμε ;

— 'Οχι θέλεις ! ..

Κι' έτσι τώ στοιχημα έτέθη...

'Ο Βιβιέ άρχισε άμέσως τις... προετοιμασίες τού ταξειδιού του : 'Εφόρσε στον λαγό τώ κοστούμι κάποιου... φασοιλή τών παιδιών τού φίλου του, τού έβαλε στο κεφάλι ένα...τρικαντό, και τού έξωσε ένα μικροσκοπικό σπαθάκι. Κατόπιν, τόν έάλλωσε μέσα σ'ένα κασόνι, τώ όποτον και πήρε μαζί του. 'Ο φίλος του, ό όποιος φυσικά δέν άκούθηδύσε στο ταξειδιό του, δέν μπορούσε νά έννοηση τούς λόγους των παραδόξων αυτών προετοιμασιών.

'Όταν οι δύο ταξειδιώται έφθασαν στην 'Πύλη> των Παρισίων, ό έτι της εισπράξεως τού δημόσιου φόρου υπάλληλος τούς έπλησίασε :

— 'Εχετε νά δηλώσετε τίποτα ! τούς έρώτησε δείχνοντας τώ κασόνι τού Βιβιέ.

— Τίποτα ! απήνησεν ό Βιβιέ πέρνοντας ένα ύφος κλαυθμηροζών. Κι' άνοίγοντας τώ κασόνι του έδειξε στον κατάπληκτο φορατζή τόν... μετεμειωμένο λαγό του, προσθέτοντας :

— Πάω νά βαλσαμώσω τόν παλιό μου αυτό σύντροφο... τόν μόνον μου κόρο της ζωής...

— Μά...τ' εινε αυτό, κύριε ; έρώτησεν, έμβρόντητος, ό φορατζής.

— 'Αχ ! άρχισε νά όλοφύρεται ό Βιβιέ. 'Ηταν ό καλλίτερος... ήθροικός τού θιάσου μου... Διευθίνω ένα μικρό ίπποδρόμιο : Αυτός ό λαγός ήταν τώ καλλίτερο σούμερό μου... Δέν φαντάζεσε τι έξυπνος ήταν.

— Μήπως... τόν σκότωσατε τώ κυνήγι κύριε ;...

— Τι λέσε καλέ ! Μου τόν σκότωσε μία μαιμού, ή πρωταγωνίστρια τού θιάσου μου, μ' ένα πιστόλι στις πρόβες κάποιου νέου έργου... Τι θά γίνει τώρα ;... Πώς θά ζήτω ;... Φαντασθήσε πούσ ό λαγός αυτός, κύριε μου, έταίξε... ταμπούρο, ήξερε... άριθμητική, έταιξε... πόκερ, νάι, πόκερ, κύριε... Και νά είμαι άναχαρισμένος, τώρα, νά τόν βαλσαμώσω...

'Ο Βιβιέ είχε άρχισει τά κλάματα. 'Ο φορατζής, συνηνμένος κ' αυτός, τόν... συελυπήθη για την άπώλεια τού πρωταγωνιστού του, και τόν άφησε νά περάση έλεύθερα, ψιθωρίζοντας τόν λόγια παρηγορητικά...

'Υστερ' άπό αυτό ό φίλος τού Βιβιέ άναγκάσθηκε νά παραδεχθη πώς είχε χάσει τώ στοιχημα. Τό ίδιο δε βράδυ, ό λαγός πού... ήξερε ταμπούρο και άριθμητική, παρτίθετο ως... όρεκτικότατος μεζές !...

'Ο διάσημος γάλλος ήθοποιός Γκυγιέν, ήταν μανιώδης κυνηγός, αλλά και τρομερά... άτυχος. 'Από τώ κυνήγι του, έγύριζε συνήθως με τόν σάκκο άδειανό κ' έτσι άναγκαζόταν, για νάποφύγη τά περάγματα των φίλων του και της γυναίκος του, νά προμηθεύεται έσομο κυνήγι... άπό την άγορά.

Μία μέρα λοιπόν, μετά τώ κυνήγι του, έπέρασε κατά την συνήθειά του άπό την άγορά και άγόρασε έναν θαυμάσιο λαγό, ό όποιος όμως ήταν λίγο μπαγάτικος... Τόν μετέφερε θριαμβευτικά στο σπίτι του και τόν προσέφερε στη γυναίκα του.

— Φίλε μου, τού έλεαν αυτή άφου προηγουμένως έμύρισε τόν λαγό, καλά έκανες και τόν έσκότωσες σήμερα, γιατί αύριο... θα είχε βρωμίσει για καλά !...

'Ο Νεμρώδ